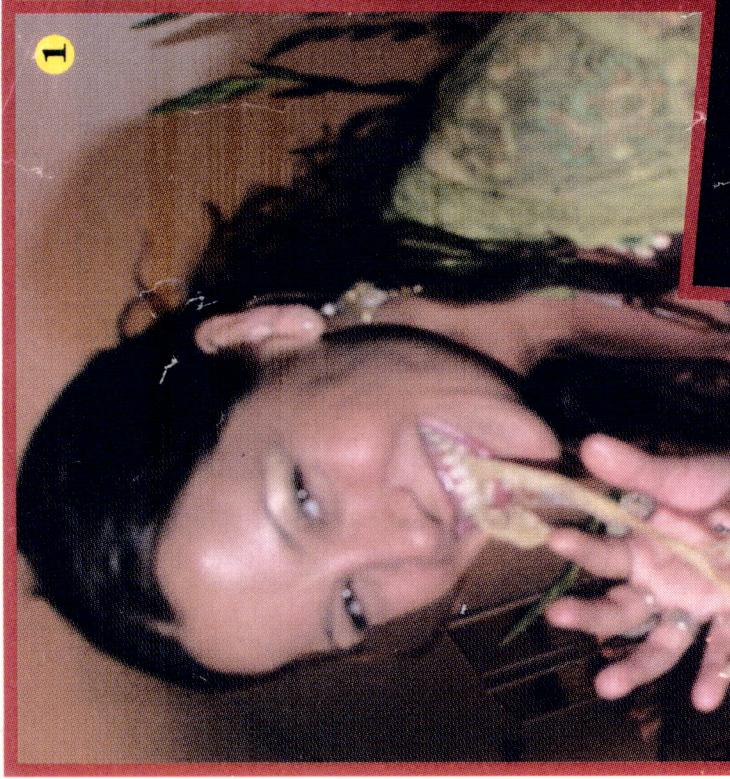
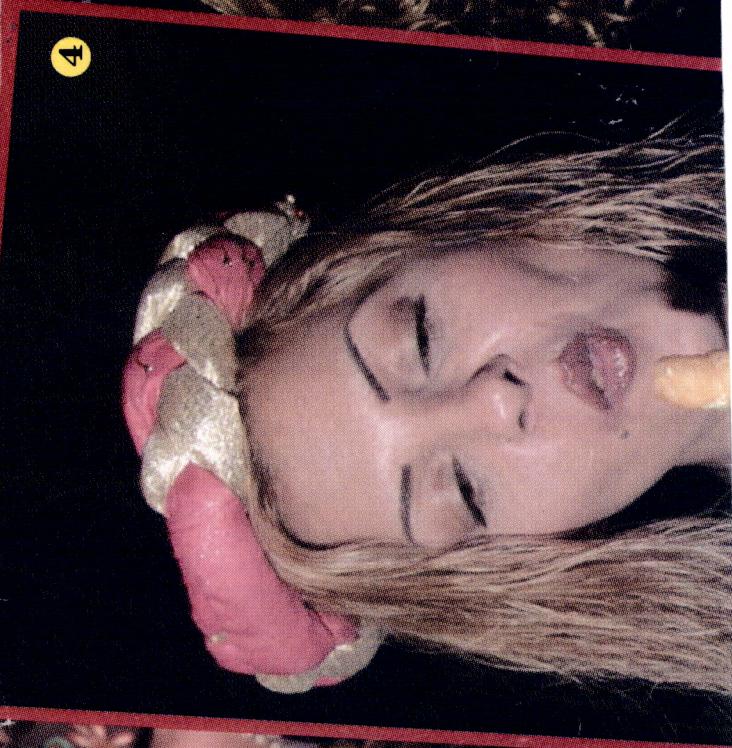
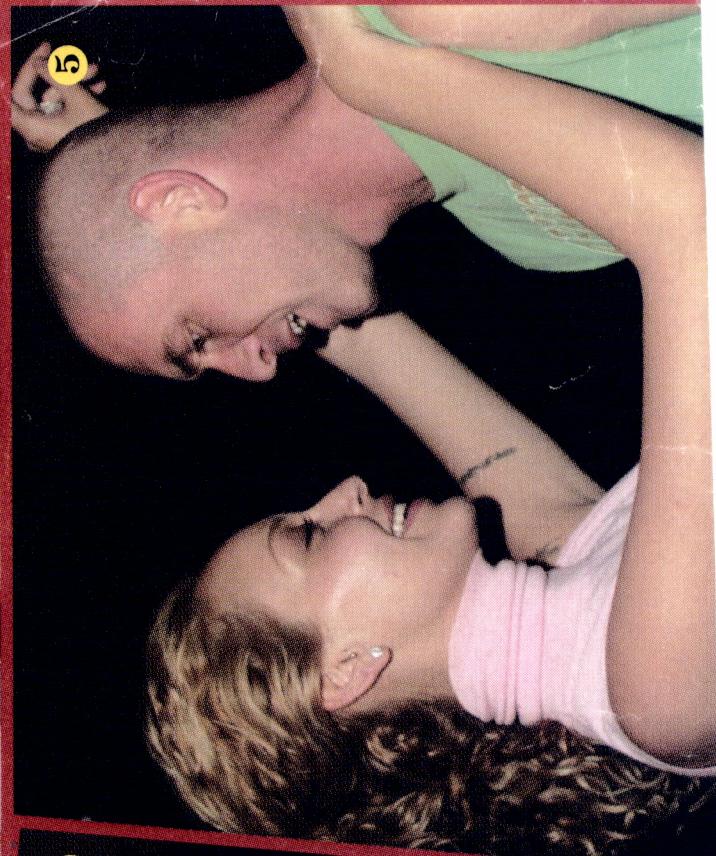

5

הנשנות פצחו בראיות השמירה ולטובת העניין הגיעו לכל מיני מינימיות ובלסוטו מופתות שאור פצצות קוריית. הסביר תחילה בכםונה סטייל-סיטי, את מטבח הבגדים "סח לה ר", שמלביבה היה (4), שטצעהה סבך. שם תקלנו בזיהבה (4).

א'ו'שָׁא

הപוליטיקאים כבר לא באים, סימן שסר חנה של המימון

הם יוצאים לפארקים". הכל חווים
שהווים, כמו בכל שנה, יהיה הפא'
רק באופקים מלא מפה לפה.
כבר היום בערך הגיעו אנשים
לפארק לסמן את הטריטוריה
שליהם", ספר אבוקיסס.
בנאר שבע מצפים היום לאיל-
פי חזגיים שיגיעו לפארק בשכו'

שְׁבִים בְּמַתָּב"ס.

ס הינו פותחים שלוחה
עמוס כל טוב, שירות
היו מגיעים אלינו הביתה,
משפחה – גם שכנים וחכ'
ה שננים השולחן הצטמק
דריך והלך, עד שנשאר
וז רק למשפחה. בשנים
ות גם זה נעלם. מבין כל
שלוי, רק אחד המשיך
סורת וממשך לחגוג את
ה" – בר סiffer אמר אבּי
תושב אופקים שהגיע
ה מימונה המרכזית בעיר,
ה על ידי ראש העיר
ו. י. מ. מהרוגנים הבלתי
, וכמה אמרו "ה"
של היום זה לא מה
מלבד הטענות המוכרות
תלוות הפליטיים על
ג, דיברו אופקים על
; שפות אנשים חוגגים
מוניה, או שחוגגים אותה
בחוג במשפחה.

פחות אנשים חוגגים
את המימונה, או
שחוגגים אותה
בצנעה, במשפחה

לצעריו, חגיגות המימונה אכן מונאי לשעבר והיום דובר אופקים. "אצלנו בכתי, החג כל המתפללים שהיו מבית הכנסת היו באים רת. פעם לא היה בית מדורקי שלא חג, היום וה آخر. אבל למרות האוורה הכללית עדין ואלה עדרם לא ישבו בזאצ'ה" (פ. גולדברג, *הנישואין*, עמ' 11).

יש מספר משפטות שוחגות.
כמה משפטות שמרו בכל זאת
על המסורת ופתחו את ביתן
להציג המוניות. אחת ההציגות
הגדולה היא של משפטת אדרי.
"שמרנו על המסורת שקיבלנו
מההורים שלנו". מספרת בצלמת
אל השכינים. בכיה עברים
בכך. אנחנו, הילדים, היי-
ים בינו לביןם עם מטבח
תקים. כל הדברים
על-לך. פעם זה היה חג
שוכנותי – היום נותר
משפטת בלבך.

הבטה, רינה אדרי, "אנחנו לא מומינים אף אחד, ככלים יודעים שיש אצלנו מימונה וממי שרוצה מגיע. עד עכשו הגיעו 100 אנשים, ואני מעורכה שיגיעו 100. ההגעה תימשך עד 3-2 עד 100. ההגעה מוקדמת לח'ב דוד לוי, לפנות בוקר. אני יודעת שיש ביתם מאמנים יהודאים רבים גמוריים גיבת מאה בימי כההו, מימונה משפחתיות, לא ארוחים מבוזע, וכי בבריות שקשהה לאנשי פוליטיים שעומדים החגיגא." כהן האבצע על היה מדורב נגה מאה בימי

ראשי של שר היליכוד. היום, כמשמעותו דרכו, מלהוג את המימונה. "אין צידוק ציבורי", מסביר גם ראש העיר הקורדים של יאיר חזן, שהשנה, לאחר בכירויות, לא עושה יותר חילוף אותו ראש העיר שאיריד כאמור את תבר

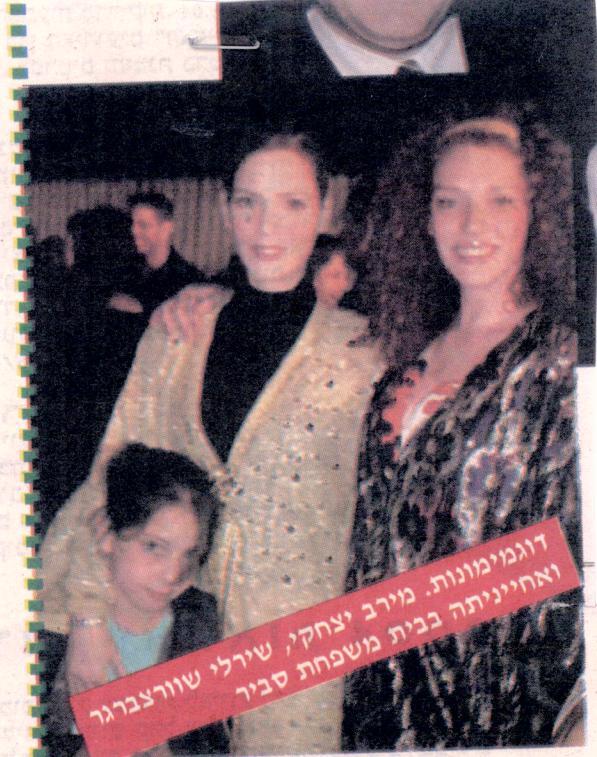
הגנות המימוננה באופקים, אטמול. ריבוט מהחוגנים אמרו ש"המימון של היום זה לא מה שהיינו"

מחדרים את המסורת: אבולוציה הגיש חמץ בימיונה

עו"ד עמי סביר, 48, עלה לישראל ב-1961 ופעיל בעמותות להנחלת יהדות מרוקו. לדבריו, "אנחנו, הדור השני והשלישי ליהדות מרוקו, חווים נוע לשוחשים האתייטים שלנו. בדרך הקודם ניסו קצת לטשטש את המסורת, והוא גם אילוץ, אבל הגישה שלנו אחרת: לא שורשים, אין המשכיות". את האידאום המתוקשר אמש הפיק עופר שטרט, בן הקהילה, זו השנה השליישית ברציפות. מעבר לסתמויות, הצטינו ההגיגות בריבוי מופლות ומתקומים אחרים, מוסקה מרוקאית מסורתית וששתיה וריפה למעוניניות. בין השאר פיזו על רוחבת הריקודים השחקנים זאב רוח ואסתי זקהיים, שלבשו תלבושת מרוקאית מסורתית שהעניקה להם בכנינה לאירוע.

בכיתם של זותה ועמי סביר חידשוames ימים עברו בסיוון של חמיס אובלעפה, אבי משפטת האופים מיפו, ובליווי מופודסמים רבין. בימים הבאים, במרדיין, נגנו היהודים להזמין לביתם בליל העמידונה את שכיניהם המוסלמים, כדי שייגשו להם את החמצן הראשון לאחד החג. חמיס אובלעפה עתר ברצון רב להזמין בני משפחת סביר. הוא בא לביתם שבשכונת הריד יוסף בתל אביב וגיס לצדוק המעמד גם את הספורות העבריות: "נתן אלתרמן אמר שההיסטוריה נוצרת בשוקיים וככ' גרים של אנשים, ולא בשדה הקרב. הצד של היום הוא סמלי, אבל משמעותיו לקירוב לבבות בין יהודים לעربים - דוקא בתקופה קשה", אמר והביע מקווה שבחנה הבאה יומנו עוד מוסלמים רכיבם לבלתי יהודים ערבים.

צרר רותם

דוגמיאנו. מירב י'צחק, שריי שורצברג
ואחיהניתה נשבחת סביר

על להסוויטה והספריק לראות את הדרמה בסיום. המלון
דאג לין ולפרוט.

*
ומי שהי אהראי על כל העוגות והמתוקים ביום ההולדת
של אייל גולן, והוא 33 סוגים שונים של עוגות בטעמי
שונים, הוא הקונדיטור דודו אוטמאזיגן, אורנה ומשה
דץ, רגע לפני סיוב החופעות באלה"ב, הספריקו היה
מושפעים גם הם מעוגה ענקית שהכין לכבודם דודו,
ועליה 20 תותים, הפרי האהוב על הדיצים, לרוגל 20 שנים
פעריותם. היי, טומו וליקקו את האצבעות: צביקה פיק,
ליאור נרקיס, יואב י'צחק, חיים רביבו, הצמד ביגי
ושורטי וחיים צינוביץ.

*
מורן גروس, שmachתק אותה אליאן בסדרה "אהבה מעבר
לפינה", גילתה צד נסוף בכישוריה: היא לא רק שחקנית
מוז怜ת אלא גם דוגמנית מוצלחת. על הסט של
הסדרה היא מדרה
והתלבבה ממשקפי
השם של "פרנס"
ונראתה ממש
פרינססה
בעצמה.

כל מרוקבי (וגם מי שלא) יודע כי איך
שנגמרות חיגנות הפסח מתחלות חיגנות
המימונה. כמו מרוקנית גאה (ואני בכל
רומניה) ערכתי מסע דילוגים בין
המיונות, ראשונה התחה המימונה
שארגנה לתפארת מדינת ישראל,יפה
مبוטיק "סה-לה-ווי". יפה, שמלבישה את
כל הכוכבות, הציבה אויה אמצע רחוב
ירמייהו והגישה שלל מטעמים ורקנדניות
בטה. הגנו אותה: שריית חדה, זהבה בן,
צביקה פיק, פיליפ זאננה, יסמין
יענק'לה גראונדמן, קארין זנסקי (שלנו)
 ועוד מאות.

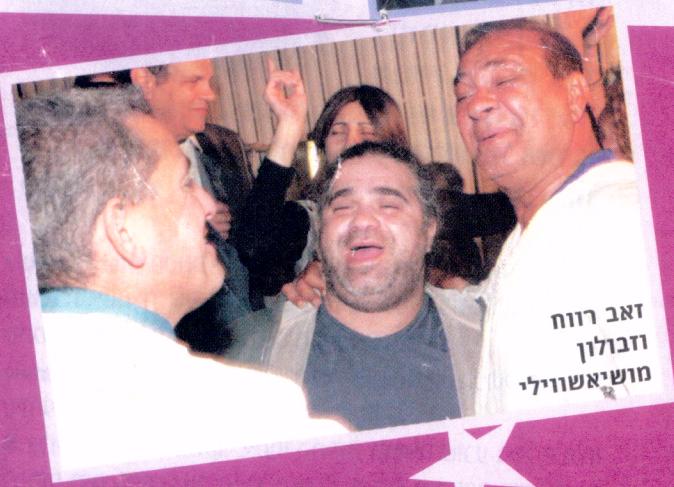
*
התהגה הבאה הייתה בית משפחת סביר
בחדר יוסף וכאן אני חייבת לחת את
הקדית לאיש יחסינו הציג עופר שלושית,
שכל שנה מארגן מימונה בבית אחר ובכל
שנה הוא מצליח להכין את המיונה
לטלווייה. ע"ז עמי סביר הפק בלילה
לכוכב תקשורת שהתראיין לגיל גבאי
בעזרן השן ומסר את המסר שלו.
בחוגגים: אב רוחות, מתי אטאלס, יובל
כספי, אסתי זקהיים, שרון
ליקובסקי, לילה מלkos, אלברט אילוז
 ועוד. לילה כל-כך התלהבה שהבטיחה
לשלה את התמנונות שלה עם גלביה
למשפחה בארגנטינה.

*
המיונה הבאה נחגגה אצל אירית
עובזיה (שאן לה שום קשר למרוקו)
שהתאהבה בחוג וחוגגת כל שנה

תצלום: נור כהן

תניגות האמונה בבית משפט סביר בשכונת הדר יוסף בתל אביב, אתמול. הפורצת העולמית של יהדות מרוקו הולמתה לערוך את אירוע ההג באולם סגורים

חימונה

בערב המימונה שארגן עופר שטרית בבית משפחת סביר בתל-אביב, הotecבר להביא את החמן הראשון שהארון הפסח חמימים אבולעפה (מהמאפייה המפורסמת), אחד שיודע דבר או שניים על דברי מאפה. זאב רוזה, אסתטי וקחאים והdrogמנים מירב יצחקי חולבשו בגלימות מסורתיות, בעוד שיזבל בספין העדיף להישאר בחליפה שהביא מהבית. האוכל, המזוקה, ובכלל האוירה המיחדרת, הוכרו לי את סבתי, שגם הוא גאה מארוד להיות בת לאחת הקהילות המזרחיות ביותר (של פולין).

לְבָבָהּ אֶתְהָ

חד הגיע אתמול להגיגת המימונה של משפטת סביר בתל-אביב: חמיס אבולעפיה, מביאים לבית יהודים את החמצץ הראשון אחרי הפסה • ומה הב

כבוד לשכניהם היהודים רואין הפסח וגם ירוועים בערכיו הסובב השנה החליטו איש הסכורה המנagg. הם פנו אל משפטת אבויותם לרגיגת המימונה בדירותם של יהודי ההג. המעד ריגש את עפיה, שהגיון ירדי מלאות בפיה. "זו הפעם הראשונה ששה קיים במרוקו," או חשבו מכך. "פעם הזמין אותו אבולעפיה. משחו מיחור. פעם שמעתי מכך שהוא מנהג כהה, והוא הצעיר

בראשונה בישראל שוחרר אתמול מנתג עתיק של קהילת יהודי מרוקו, שלפיו את החמצץ הראשון לשפטת יהודית מביאים השכנים המוסלמים. אתמול היה זה חמיס אבולעפיה, בעליה של המאפייה המפוארת ביותר בביתו, שהביא למיל-מוניה של משפטת סביר בתל-אביב פיתות ולחמים. המאהה, עמי סביר, אמר שהרעיון צץ בראשו בשנה שבע רה כshawmo סיפרה לו על המנagg שהה קיים במרוקו. "או חשבנו נוג משפטת אבולעפיה, מנכבד יפו, שמתרן

שבוע ים

כמו בכל מימونة על הרגע הענק מנצח זהבה סביר, שפni אורחיה לובשה בגליביה מקושתת וסרט נוצץ בשערת התשת מההכנות, אך חייבה באושר. "אני, אחרי השבוע הזה, כמעט מתתמותת מהעיפות ומווצאי הרג החישון ועד עכשו לא עשית כלום חוץ מונגה. בכל חיל המועד לא יצאתי לרחוב אף פעם. הרגע היה לנו רגע של לחץ, כשלא הצלחנו ל-", "את כל המאכלים הכננו עם חברתו לי: ריבת חצלים, ריבת גור, ריבת גיות מריצין וגולת הכותרת -

סביר מימייניו
מופלחות טריות

אבלןוף

בעל המאפייה המפורסמת מיפו • מדובר בשיחזור של מנה
יא איתו אבולעפה? פיתות, כמון, וגם קמה, לחמים ובקלא

שנים, והמסורת מתחדשת. אני מקווה שבשנה הבאה לא מעט אנשים יילכו בעקבותינו. כשהיינו מני לגיא עם החמצ' הראשון נגעתי בשםה ובירכתי את היהודים בברכת "חרבחו ותסעדו". מאוד אהבת את האוזר, ומיד הרגשתי שיב. לא הרגשתי רוד, לא הרגשתי שונה מכם. וזה מהוק אצלי תחשוה שאם המנהיגים ייכשלו לעשות שלום, אנחנו, שני העמים, צדיקים להכרה אותם לעשות את זה. מה שקרה כאן היה וזה צעד סמלי, אבל זוليس טוריה. כפי שאמר המשורר אלתרמן: היסטורייה יורידים בכתבים של אנשי פשוטים, בשוקם. לא בבתי המפלגות ולא בשדה הקרב".

לנסגור את המאפייה במוחך כל חגנותיהם? פר שטרית ומשחת סביר לשחזר את עפיה, משחת האופים מיפו, הומנו ייקשו מהם להביא את החמצ' הראשון לאירועים, ובמיוחד את חמץ האבלן, בקמתה, בלחמים ובקלאות. ניע לחגיגת מימונה", סיפר אם ליל הסדר – אבל חתג הזה הוא תאשי, שהיו לה שכנים יהודים, שזה לא קורה בארץ. והנה עברו

עבודה וטרחה

ים של בישולים

כאליה שמכנים הרבה זמן מראש ושורדים במקפיא – אבל אנחנו מקפידים לה – כין את הכלוב באותו השבע.

"זה לא רק ההכנות, זה גם ההוו: השיחות עם החברות אל תוך הלילה תור כריי הכנת המתיקים. תאמין או לא – לא טעמי אפילו מרציפן אחד. כל פרה כוה לוקח להכין רבע שעה, זו עבודת יד. אם אתה קונה את זה מוכן, זה פשוט לא שווה את זה.

"אבל ברגעו למה שחושכים, המימונה והלא רק חג של אוכל – זה בעיקר לגרום שמחה לאנשים. היו אנשים שאמרו לי שהם נכנסו אליו הביתה עם מצב רוח רע ויצאו עם שמחה לכל השנה. וזה היכף שלי, וזה מרגש לראות כל-כך הרבה אנשים מזוגבים נטשה מזוגחים". יש

בליה משתמש את
יא דותה מורי
זאת", ספרה.
להתכוון למי
אות. במוזאי
רא קמת.
צאמו של בעי.
צימוקים, עורך
טופלתה. יש